

РЕШЕНИЕ

№ 2090

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **683** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-639/2021 от 22.11.2022г. на Комисия за защита на личните данни (КЗЛД).

Решението се оспорва като незаконосъобразно – издадено в противоречие с административнопроизводствените правила. Жалбоподателят твърди, че не са били събрани всички доказателства, от които да може да се установи кой, по какъв начин и на какво основание е предоставил неговите лични данни на трето лице.

В проведеното открито съдебното заседание на 08.03.2024г. жалбоподателят е редовно призован, но не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрк. М. Р., оспорва предявената жалба. По същество на спора са изложени съображения в писмени бележки вх. № 8904/06.03.2024г. Акцентира се, че актът е издаден от компетентен орган, в изискуемата мотивирана писмена форма, без да са били допуснати процесуални нарушения и в съответствие с целта на ЗЗЛД. Счита, че правилно е бил приложен и материалния закон, защото не са били събрани доказателства за неправомерно обработване на личните данни /имена и качество на страна в съдебно производство/ на Н. А. Н. от адв. Б. Р. и адв. М. Р. от АК - В.. На адв. С. Т. от АК - В. е била служебно известна информацията във връзка с осъществявана от него правна защита и съдействие на “Трейдхо“ ЕООД. Заявена е

претенция да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – Б. М. Р. и М. Б. Р. не изразяват становище по основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по повод постъпила жалба с рег. № ППН-01-639 от 24.08.2021 г. от Н. А. Н. срещу адв. Б. М. Р. от АК - В. и адв. М. Б. Р. от АК - В. с твърдения за неправомерно обработване на неговите лични данни. В нея се посочва, че адв. Б. М. Р. и адв. М. Б. Р. са предоставили информация за неговите имена и качеството му на страна по дело срещу “Трейдхо“ ЕООД на адв. С. Н. Т. от АК - В., който е бил назначен за негов служебен защитник по дело № 348/2021г. по описа на Апелативен съд - В.. Излага, че нарушението е извършено на 24.08.2021 г. Към жалбата са приложени определение № 313 от 10.08.2021 г. по дело № 348/2021 г. на Апелативен съд- В., екранна разпечатка от входящи и изходящи телефонни обаждания от дата 10.08.2021г.

Б. М. Р. и адв. М. Б. Р. от АК - В. са уведомени за образуваното производство, като са им били изпратени съобщения изх. № ППН-01-639/2021/3/26.10.2021г. и № ППН-01-639/2021/2/26.10.2021г. Предоставена им е възможност да изразят писмено становище по наведените в жалбата твърдения, да посочат доказателства и да представят писмените такива с които разполагат в 7-мо дневен срок от получаването на уведомлението.

По преписката е депозирано становище вх. № ППН-01-639/2021/5/15.11.2021г. от адв. Б. М. Р. от АК - В., в което се посочва, че работи като асоцииран адвокат към АД “Р., С. и Д.“ със седалище в [населено място]. В дружеството работи и адв. С. Н. Т.. С цел съблюдаване на професионалната етика и избягване на възможността адвокати от една кантора да се ангажират със защитата на клиенти с противоречиви интереси се предоставя информация относно клиентите. В тази връзка адв. С. Н. Т. е отказал да се ангажира със защита на Н.. Моли Комисията за защита на личните данни да се произнесе с решение, с което да остави жалбата без уважение. Приложени са: пълномощно, определение на Районен съд - Варна от 17.07.2019 г. по гр. дело № 5760/2019 г., извлечение от протокол от заседание на 03.06.2020 г. по гр. дело № 5760/2019 г. и договор от 11.01.2012 г., сключен между АД “Р., С. и Д.“ и адв. С. Н. Т.

Постъпило е и становище вх. № ППН-01-639/2021/5/15.11.2021г. от адв. М. Б. Р., в което се излагат идентични съображения, в следния смисъл: Той е управляващ партньор в АД “Р., С. и Д.“, към това дружество като асоцииран адвокат работи и адв. С. Н. Т.. С цел съблюдаване на професионалната етика и избягване на възможността адвокати от една кантора да се ангажират със защитата на клиенти с противоречиви интереси се предоставя информация относно клиентите. В тази връзка адв. С. Н. Т. е отказал да се ангажира със защита на Н.. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

С решение на Комисията за защита на личните данни от 20.07.2022г., обективирано в протокол № 30/20.07.2022г., жалбата е обявена за редовна и процесуално допустима за разглеждане по същество. Конституирани са страните в производството:

жалбоподател Н. А. Н. и ответници адв. Б. М. Р. от АК - В. и адв. М. Б. Р. от АК - В., определена е дата за разглеждане на жалбата в открито заседание.

Страните са уведомени, че на 19.10.2022г. от 13.00 часа ще бъде проведено открито заседание на КЗЛД, на което могат да присъстват лично или чрез представител (л.62-л.67). Постъпили са на 13.10.2022г. допълнителни писмени становища и доказателства от адв. М. Б. Р. и адв.Б. М. Р. (л.16-л.57)

На проведеното на 19.10.2022г. заседание, за което е съставен протокол № 38/19.10.2022 (л.11 - л.15), страните не се явяват. Видно от проекта на решение, жалбата се оставя без уважение, като неоснователна и недоказана. Оставено е без уважение искането на жалбоподателя за изискване от Апелативен съд- В. по дело № 348/2021г. на копие на върната част от призовка за връчено определение № 313 от 10.08.2021г. и определение № 272 от 20.07.2021г.

Административното производство е приключило с постановяването на Решение № ППН-01-639/2021 от 22.11.2022г. (л.7 - л.10), с което жалбата с рег. № ППН-01-639 от 24.08.2021 г. подадена от Н. А. Н. срещу адв. Б. М. Р. от АК – В. и адв. М. Б. Р. от АК- В. е обявена за неоснователна и недоказана.

На 24.11.2022г. Н. А. Н. е уведомен за постановеното от Комисията решение. На 09.12.2022 г. в Административен съд- Варна е получена жалба вх. № 18425 срещу постановения административен акт, като е било образувано адм. дело № 2803/2022г., което е изпратено по подсъдност на настоящия съд с определение № 3265/15.11.2023г. При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на адресата- Н. А. Н., с оглед на което за него е възникнал и съществува правен интерес от отмяната му. Жалбата е изпратена по електронен път на 08.12.2022г., при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове). Решението следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА, приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД), регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подпишат. Съгласно чл. 11, ал. 4 от ПДКЗЛДНА „председателят или член на комисията, който не е съгласен с решение, го подписва с особено мнение“. Спазено е изискването за кворум, доколкото на проведеното заседание на 19.10.2022г. присъстват председателят и още трима от членовете на Комисията (чл. 8, ал. 6 от ПДКЗЛДНА). Лицата, участвали в това заседание, са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство (4 гласа „за“, 0 гласа „против“).

Предвид горното съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е

налице основанието по чл. 146, т. 1 АПК за прогласяване на нищожността му.

На второ място, поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на акта, приложение следва да намери чл.59, ал.2 АПК. Спазена е писмената форма, като в решението изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили неговото издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Не се констатираха несъответствия или противоречия между мотивите и разпоредителната му част.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предпоставка за отмяна на основание чл.168, ал.1 АПК във вр. чл.146, т.3 АПК.

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, след сезиране на Комисията с жалба на 24.08.2021г., в която се твърди извършено нарушение на ЗЗЛД от страна на адв. Б. М. Р. и адв. М. Б. Р..

С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 30/20.07.2022г. е прието, че жалбата е допустима, правилно са конституирани страните в производството и е проведено открито заседание на 19.10.2022г., което е приключило с разглеждането на спора по същество. На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени събраните писмени доказателства. Правото на защита на жалбоподателя не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административния процес, който се е провел в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите - истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност (чл.7, чл.8 и чл.12 от АПК). След като на Н. А. Н. е била обезпечена възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси в пълен обем.

На четвърто място, съдът констатира, че решението е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби на закона по см. на чл. 146, т. 4 от АПК.

С приемането на Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), разпоредбите му се прилагат от 25.05.2018г. Той е приет като „общ“ в смисъл на „генерален“ Регламент и включва разпоредби с общ характер в сферата на защитата на личните данни, а на държавите членки е предоставена свобода на преценка да приемат изключения и дерогации при посочените изисквания.

Съгласно чл.4, §1 и §2 от ОРЗД - за целите на Регламента: „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или

непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице; „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Заинтересованите страни адв. М. Б. Р. и адв. Б. М. Р. притежават качеството на администратор на лични данни по см. на чл.4, §7 от ОРЗД във вр. чл.3 от Закона за адвокатурата и се явяват задължени лица по ОРЗД. Адв. М. Р. е съдружник и представляващ Адвокатско дружество „Р., С. и Д.“, а адв. Б. Р. и адв. С. Т. работят към дружеството като асоциирани адвокати съгласно сключени договори от 11.01.2012 г. и 10.03.2019 г.

Адв. Б. Р. е предоставял правна защита и съдействие на „Трейдхо“ ЕООД по гр.дело № 5760/2019г. по описа на Районен съд- Варна, XXV състав, което е със страни: ищец- Н. А. Н. и ответник- „Трейдхо“ ЕООД.

На следващо място, адв. С. Н. Т. от АК - В. е бил назначен за служебен защитник на Н. А. Н. по гр.дело № 348/2021г. по описа на Апелативен съд- В. за изготвяне на частна касационна жалба срещу определение № 272 от 20.07.2021г. С молба от 27.08.2021г. адв. С. Н. Т. е уведолил Апелативен съд -В., че не желае да предоставя правна помощ на Н. Н., тъй като работи в една кантора с адв. Б. Р. и адв. М. Р., които представляват „Трейдхо“ ЕООД по множество дела, по които насрещна страна е Н. А. Н., в т.ч., че самият той е представлявал дружеството в отделни съдебни заседания и косвено е ангажиран с работата по такива дела. Сезирал е съдът с искане да бъде освободен като служебен защитник на Н. А. Н. по гр.дело № 348/2021г.

Спорен е въпросът относно това дали адв. М. Б. Р. и адв. Б. М. Р. са предоставили личните данни на жалбоподателя на адв. С. Н. Т. във връзка с назначаването на последния за негов процесуален представител по гр.дело № 348/2021г. по описа на Апелативен съд- В..

От събраните по преписката доказателства не се установява, че заинтересованите страни адв. Б. Р. и адв. М. Р. от АК - В. са обработили личните данни на жалбоподателя (неговите три имена; качество в съдебни производства), като са ги разкрили на адв. С. Т.. На адв. С. Н. Т. е била служебно известна информация по повод водени дела между Н. А. Н. и „Трейдхо“ ЕООД, тъй като същият работи в АД „Р., С. и Д.“ и е осъществявал правна защита в полза на търговското дружество, вкл. го е представлявал в съдебни заседания.

Според принципите, заложиени в чл.5, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и

доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а.) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б.) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в.) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г.) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д.) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е.) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Дори и само хипотетично да се приеме, че адв. М. Р. и адв. Б. Р. са разкрили личните данни на жалбоподателя пред адв. С. Т., съдът намира, че са били налице предвидените в чл.6, § 1, б.„в“, б.„д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 условия за това, а именно: за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и когато се осъществява при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора.

Съгласно чл.43, ал.3 от Закона за адвокатурата „адвокатът не може да представлява или защитава едновременно и двете страни по делото, както и да приема едно и също дело от едната и от другата страна последователно, освен когато страните нямат противоречиви интереси и са дали своето съгласие. Той не може да представлява или да защитава една от страните и тогава, когато по същото дело е давал съвети на другата страна“.

Съгласно чл. 13 от Етичния кодекс на адвоката, той не може да съветва, да представлява или да действа от името на две или повече страни по един и същи въпрос, ако му е известно, че съществува противоречие в интересите им. Адвокатът е длъжен да откаже защитата на нов клиент, ако съществува риск за нарушаване на изискванията за поверителност спрямо предишен клиент или ако сведенията, които адвокатът е придобил при или по повод воденето на делата на предишен клиент, биха дали неоправдано предимство. Съгласно ал.6 от цитираната разпоредба, „когато адвокат упражнява професията в сдружение или сътрудничество по ЗА, тези правила се прилагат по отношение на всички адвокати -

съдружници или сътрудници.

По тези съображения се налага извода, че правилно не е била ангажирана административната отговорност на адв. Б. М. Р. и адв. М. Б. Р. за извършено от тях нарушение по ОРЗД.

Въз основа на изложените мотиви, съдът заключава, че постановеното решение е издадено от компетентен орган, в установената форма, без да са извършени съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалноправните разпоредби на закона, поради което подадената жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Основателно е искането на представителя на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като жалбоподателят следва да му възстанови сумата от 100.00 (сто) лева, определена на основание чл.24 от Наредбата за правната помощ във вр. чл.37, ал.1 от ЗПП.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК,
Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. срещу *Решение № ППН-01-639/2021 от 22.11.2022г.* на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Н. А. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисия за защита на личните данни с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 (сто) лева на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от уведомяване на страните чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 от АПК.

Съдия:

